

நற்கொடை..

கோடை

தேவவாக்கு மனிதரைப் பரிசுத்தராக்கும் சூழ்நிடையது.

கிறிஸ்தவர்கள் விவிலியவேதாகமத்தை தேவஞ்சைய பரிசுத்தவாக்கு என்று அழைக்கிறார்கள். அது உலகத் திலுள்ள எல்லாப் புஸ்தகங்களிலும் மிகவும் கவனிக்கப்படத்தக்கது. மனிதரைச் சம்மார்க்கநரியில் ஒருக்கச் செய்யும் வல்லபமுடையது. இதை அதின் போதனையின் சுத்த தன்மையாலுண்டாகிறது. பத்துக்கற்பண்களும் இலத்த தெளிவாய்க் காட்சிகளின்றன. இந்தக் கற்பண்கள் கொடுப்பட்டு, அரூவருஷங்களுக்குப்பின் வேதாகமத்திற் சொல்லப்பட்ட தீர்க்கதறிக்கலும் சம்மார்க்கத்தைக்குறித்து இங்கப்படியே, சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் சொல்லுகிறதாவது, “மனுக்கனே, நன்மை இன்னதென்று அவர் உணக்கு அறிவுத்திருக்கிறார்; நியாயங்குசெய்து, இரக்கத்தைச் சினேசித்து, உன் தேவஞ்சைக்கு முன்பாக மனத்தாழ்வமயாய் உடப்பதை உல்லாமல் வேறே என்னத்தைக் கார்த்தர் உண்ணிடத்தில் கேட்கிறார். மீகா. 6: 8.

எந்தவிதமான பாவத்தையாவது செய்யும்படி ஏவிலி ட முழுவேதாகமத்திலும் ஒருசொல்லாவது இல்லை. இதனை சம்மார்க்க போதனையால் மனுக்கு வரும் நன்மை, மற்றெந்தப் புஸ்தகங்களிலுமிருந்து வரும் உண்மையிலும் மிகவும் பெற்றாயிருந்தது, பெற்றாயிருக்கிறது. இதன் சம்மார்க்கத்தினுயர்மாத கிறிஸ்தவர்களால்லாதவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதுவும், சகல காலங்களிலும், அனேக கிறிஸ்தவர்கள் உடத்திந்திகொண்ட மேஜ்னம் பொருந்திய வாழ்வும், இந்தப்புஸ்தகம் தேவஞ்சைகளுப்பட்டதென்று காட்சிகிறது. கிறிஸ்தவர்களுடைய விசுவாசமிதுவே, இதை மற்றெந்தப் புஸ்தகத்துக்காலது சொல்லிக்கொள்ளக்கூடாதவிசேஷ அருளைப் பெற்றதென்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படியிருப்பதால் அதன் உண்மை எங்கள் ஆத்துமாக்களுக்குப் பெல்லுகிற வருகிறது

ஆச்சரியமல்ல. ஒருவன் களுக்கமற்ற மனதோடு இந்த உண்மைகளை யேற்றுச், சிந்தித்து நாளுக்குநாள் இவ்வகைநூல் தன்னிலியத்தில் கவனித்து வருவானாகில் அவனுடைய ஓவியமூயர்ந்து உயர்ந்து பரிசுத்தத்திலிருக்கிறது. ஒன்று வெளிப்படையாயிருக்கிறது. அதாவது, ஒருவன் எவ்வளவு கவனமாக இதை வரசித்துச் செபத்தோடு கற்றுவருகிறானாலும், அவ்வளவாய் அவன் நயப்படுகிறான். இது மனிதரைப் பரிசுத்தராக்குகிறது. அவர்களைச் சுத்திகரிக்கிறது. இந்த நன்மை தேவனிடத்திலிருங்துதான் வருகிறது. ஆனால் தேவன் வேதாகமத்தை இதற்கோர் கருவியாகக் கொள்ளுகிறார். பழையேற்பாடு புதியேற்பாடுகளில் அவ்வகைக்கு ஆக்கியோன்களாயுள்ளவர்கள் இதைக்குறித்துச் சொல்லுகிறார்கள். அதுவருமாறு. “தன்மார்க்கருடைய ஆலோசனையில் நடவாழமலும், பாவிகளுடைய வழியில் கிள்ளாமலும், பரியாசக்காரர் உடனாரும் இடத்தில் உட்காராமலும் கர்த்தருடைய வேதந்தில் பிரியமாயிருந்து, இரவும்பகுதும் அவருடைய வேதந்தில் தியானிக்கிற மனுஷன் பாக்கியவான். அவன் சீர்க்கால்களின் ஓரமாய் நடப்பட்டு, தன் காலத்தில் தன் கனியைத் தந்து, இலையுதிராதிருக்கிற மரத்தைப் போலிருப்பான், அவன் செய்வதெல்லாம் வரய்க்கும்.”

சங்கீதம், 1; 1—3. “யெகோவர் அருளிய வேதம் பரிசூரணம், ஆத்துமத்தைச் சீர்ப்படுத்தும், யெகோவாவன் உபதேசம் நிச்சயம், பேதைக்கு ஞானத்தைத் தரும், யெகோவாவின் பிரமாணங்கள் செய்வவயுள்ளவர்கள். அவைகள் இருதயத்தைச் சுந்தோவுடப்படுத்தும், யெகோவாவின் கட்டளை தூய்மை கண்களைத் தெளிவிக்கும்.

ச. 19: 1—8.

இந்தப்புஸ்தகம் தானே தனக்குச்சாட்சியாக இருக்கிறது. நாங்கள் ஒன்றையுமதற்கு வல்க்குகொள்ளவேண்டியதில்லை. நாங்கள் அதற்காக ஞாயஞ்சொல்லிக் காத்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லை. அது மனுஷருக்கு எல்லாக்காலங்களிலும், துக்கங்களையும், வருத்தங்களையும், சுக்ததுக்கொள்ளத் தக்கதாய், ஆஹதண்ணும், பெலண்ணும், சவுதண்ணும் கொடுத்தது. ஒரு பெரிய வித்துவான் சொல்லுகிறதாவது, “நான் வேதாகமமே ஈலை சத்தியத்திற்கும் ஆதாரம் என்று காணகிறேன். எனக்கு உண்மை

யாய்த் தெரிக்கதெல்லாம் இதிலிருங்கு பெற்றுக்கொண் டேன்.” முன்சொல்லிய ஆசிரியர்களிலும் பார்க்க மேலான ஆசிரியர் ஒருவர் தேவவாக்கு மனிதரைப் பரிசுத் தராக்குக் குணமுள்ளதென்பதற்குச் சாட்சிபகருகிறார். அதாவது, கிறிஸ்துமதத்தை ஸ்தாபித்தவராகய என்கள் கர்த்தராகிய யேசுக்கிறிஸ்து. அவர் சொல்லுகிறதாவது, “உம்முடைய சத்தியத்தினால் இவர்களைப் பரிசுத்தஞ்செய்யும். உம்முடைய வாட்டீக சத்தையும்.” வேண்டிய மனிதனும் பேசாத் விநமாகப் பேசினவரும், தற்காலத் திலே ஆயிரக்கணக்கான மனிதசாதியாரின் இருதயங்களிலாகுகின்றவருமாகிய இவர், வேதவாக்கு உண்மையென்றும், அதினால் மனிதர் சத்திகரிக்கப்படுகிறார்கள் என்றுஞ் சொல்லுகிறார்.

சத்திகரிக்கப்படுதலென்பது இவ்வேதவாக்கால் நற்சிறைகள் என்னும் கணிகளைக் கொடுக்க ஏவப்படுதலே. இப்படிச் சத்திகரிக்கப்பட்டவன் “நாக்கால்களின் ஓரமாய் நடப்பட்டு இலைவாடாதிருக்கிற விருட்சத்துக்கு ஒப்பாவான்; அவன் செய்வுதெல்லாம் பலிக்கும்.” எல்லாக்காலங்களிலுமிருந்த நல்ல கிறிஸ்தவர்கள், அப்போல் தலராயிருந்தாலுஞ் சரி, சுவிசேஷகராயிருந்தாலுஞ் சரி உபாத்திமாராயிருந்தாலுஞ் சரி, பாகிரிமாராயிருந்தாலுஞ் சரி, அல்லது வேறுராயிருந்தாலுஞ் சரி, எல்லாரும் தேவவாக்குப் பரிசுத்தமாக்கும் அல்லது சத்திகரிக்கும். குணமுள்ளதென்று சொல்லுகிறார்கள், “வாலிபன் ஏதினுலே தன் பாதையைச் சுத்தம்பண்ணுவான்.” கரளாவட்டம் பரிசுத்த சிவியத்தில் அதிகரித்து தேவனைப்போலாக வேண்டுமென்ற கரிசனையில் ஆவல் கொண்டவனுமிருக்கிற வாலிபன் இக் கேள்வுயைத்திரும்பத்திரும்பக் கேட்டாராய்வான். உலக சிவியத்தில் பிரவேசிக்கத் துவங்குகிற வாலிபனுக்கு இது எவ்வளவுகாத்திரக்கொண்டுகேள்வி. புத்தியும் நேர்க்கைமுழுள்ள வாலிபன் ஒரு சுத்தவழியைத்தேடி அவ்வழுதானே சுத்தமுள்ளவனும் நடந்து, உலகத்தால் மாசுகளையடையாதபடி தன் ஜீக் காத்துக்கொள்ளுவான். ஆகிழும் சுபாவத்திலும், செய்கையிலும் தாண்பாவி என்று காண்பான்; தன்னைக் கறைப்படுத்தக் கூடியவற்றுள்ள விழுத் தான் உதவாயிருப்பதைக் காண்பான். ஆவனு

கடைய இச்சைகள் பெலஜுள்ளங்களாகிறார்கள் நன். பெலஜுள்ள ஒருவரிலிருந்து அவனுக்கு உதவி கடையா விட்டால், அவைகள் அவனை வென்றுவிடும். இதற்கு என்னமருந்து சமீபத்திலிருக்கிறது. சிலர் இதற்கு ஒரு மருந்துமில்லை என்று சொல்லுவார்கள். ஆனால் கிறிஸ் தவர்களுடைய வேதம் இப்படிச் சொல்லவில்லை. ஒரு வரவிபன் எப்படி இந்தக் கறைப்படுத்தம் தன்மையுள்ள தாகிய உலகத்தில் ஓர் சுத்தபாரதையை அதாவது, ஓர் சுத்த சீவியத்தை தெரிந்துகொள்ளலாம். “உமது வாக் கிணபடி எச்சரிக்கையாப் கடக்கிறதினால்தான்” என்று சங்கீதாரன் சொல்லுகிறார்.

தேவவாக்கு மனிதனரச் சுத்திரெக்கும் தன்மையுடையது என்பது, கிறிஸ்தவர்களில்மாத்திரமல்ல, கிறிஸ்தவர்களைவாதவர்களிலும் காணப்பட்டது. அதன் செல்வாச்சின் கீழ்க்குந்து சிலகாலத்தால் கிறிஸ்தவர்களானவர்கள், அது பின்கீழ்க்குமருந்தாகவும், பசிக்குப் போசுமாகவும் கண்டார்கள். அதின் எச்சரிப்புகள் தங்கள் இருதயங்களுமேல் சுதந்தியல் கல்மலைமேல் விழுந்ததுபோல தங்கள் கல் இருதயங்களை உடைந்து, தேவனிடம், மனத்திரும்புதலையும், கர்த்தராகிய யேசுகிறிஸ்துவிடம் மம்பிக்கையையும் கொண்டுவந்ததென்று உணர்ந்தார்கள். இதைத் தேவவாக்கு சொருப்பைப்போல் அவர்கள் இருதயங்களைச் சுத்திகரித்து, தேவ நேசத்தை அவர்களுமேல் பிரதிவிம்பித்தது. இப்படிப்பட்டவர்கள், வேதாகமத்தைபே, இப்பிரபஞ்சவாழ்வாகும் சமுத்திரித்தில் தங்கள் மாலூமிப்படமாகக் கொள்ளுவார்கள். இதை அவர்கள், நிதிமூலம் படித்துத் தியானிப்பார்கள். வேறெந்த வழிகாட்டியிலும், இதையே தெரிந்துகொள்வார்கள். ஏனென்றால் அது பரிசுத்தாவியின் நித்தியவல்லுமையினால், பராலோகராக்கியத்தின் கரைக்குப் பத்திரமாப் வழி கடத்தும். ராங்கள் பாவஞ்செப்பயாமல் அதை எங்கள் இருந்ததயங்களில் வைத்துக்கொள்வோமாக. இங்கிதமாகவு தேவவாக்கின் சுத்திரெக்கும் தன்மையை அறிந்து கொள்ளலாம்.